

grupper lærer, hvad der er de andres faglige grundlag og virkeområde. Gensidig mistillid mellem grupperne ødelægger ethvert ellers udmærket socialt projekt.

I visse kommuner har man måttet begynde med en slags jobgaranti, der betyder, at de offentligt ansatte beholder deres job, men accepterer at skulle lave noget andet end det, de oprindeligt er ansat til. Det er en stor omvæltning, når man – som det er udtrykt – skal holde op med at arbejde for borgerne og i stedet arbejde med dem i et større fællesskab.

De seneste rapporter om de sociale tilstande i Danmark vidner om, at »den ny fattigdom« ikke kan afhjælpes med forhøjede ydelser til dem, der lever af overførselsindkomster.

Et af de største problemer i det moderne samfund er ensomheden, og det er her, den hidtidige socialpolitik kommer til kort.

Den traditionelle socialpolitik retter sig mod den enkeltes problemer, mens kulturpolitikken har et kollektivt sigte.

De »ny fattige« er karakteriseret ved at have meget få og svage kontakter til andre mennesker (et svagt »netværk«).

Derfor er skabelsen af sociale fællesskaber eller netværk omkring de svageste en socialpolitisk opgave, der rækker langt ud over den traditionelle socialpolitik og ind i både kultur-, fritids-, uddannelses-, bolig- og arbejdsmarkedspolitik.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

ad 1

Udviklingsmidlerne skal støtte de processer (brugerinvolvering, udformning af ansøgninger, ideforløsning), der er en forudsætning for, at udviklingsprojekter i lokalområder, kommuner og amter kommer i gang.

Projekterne skal sigte på en behovsbestemt forbedret service gennem udvikling af nye metoder i såvel indsatsen som den arbejdsmæssige tilrettelæggelse.

Forebyggende arbejde må måles i processer, der kan bedre trivselen, påvirke forståelse og holdninger, bidrage til metoder og organisationsudvikling, styrke samarbejde på tværs af fagsektorer og andre grænser samt ændre eller justere regelsæt.

Udviklingsmidlerne kan anvendes som direkte tilskud (tidsbegrænset) til initiativtagere, borgere, kommuner og amter, men bør fortrinsvis gives i form af tilbud om konsulentbistand, evaluering og formidling.

ad 2

De private organisationer inden for socialområdet udfører et stort arbejde, som den offentlige sektor kun vanskeligt er i stand til at påtage sig (krisehjælp døgnet rundt, varmestuer, alkoholfri miljøer, hjælp til voldsramte kvinder – for blot at nævne nogle få eksempler).

Private organisationer har hidtil haft vanskeligt ved at opnå andel i forsøgsmidlerne, idet deres arbejde enten falder uden for definitionen på forsøg, eller fordi det kaldes »administration«, der ikke berettiger til støtte.

Forslagsstillerne finder, at de mange pæne ord om private organisationer bør omsættes i handling og øget støtte.

Det offentlige systems medfødte mistænksomhed over for de private hjælpeorganisationer bør nedbrydes gennem en bevidst indsats for at etablere et samarbejde mellem det offentlige og de private organisationer til gavn for de mennesker, som begge parter ønsker at hjælpe.

ad 3

Udviklingsprogrammets forslag nr. 1 om støtte til nye projekter på tværs af faggrænser m.v. må ikke overskygge den kendsgerning, at sådanne projekter allerede findes og fortsat kan støttes.

SSP-samarbejdet udføres i dag alene ved kommunale midler i form af de ansattes tid. Det er meget få steder, der er sat regulær arbejdstid af til f.eks. SSP-samarbejdet.

Også i krisecentre, rådgivningscentre m.v. foregår tværfagligt samarbejde, der kan have brug for konsulentstøtte eller anden hjælp.

ad 4

Forslagsstillerne vil ikke på forhånd lægge sig fast på en bestemt model for udviklingscentret, men vil henvise til mulige forbilleder som »Udviklingscenter for Folkeoplysning og Voksenundervisning« og »Center for Social Udvikling«. Udviklingscentrets opgave er igangsætning, koordinering og formidling. Det er afgørende, at der er en klar adskillelse mellem centret og den bevilgende instans, der f.eks. kan være Socialstyrelsens Forsøgsråd. Evaluering af projekterne bør foregå uafhængigt af udviklingscentret.

ad 5

For at intensivere indsatsen for forebyggelse skal det være muligt at udmelde afgrænsede temaer som ramme for flere samtidige forsøg. Herved vil der blive mulighed for at afprøve, forbedre og videreudvikle arbejdsmetoder og modeller til det sociale arbejde.